

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Den ærede Ordfører (Stensballe) kom ikke meget ind paa de Indvendinger, jeg har gjort angaaende hans Opstilling. Han vilde, synes jeg, hellere tale om andre Ting, om Forholdene i al Almindelighed. Det ærede Medlem kom ikke ind paa Fejlregningen paa de 63 000 Kr. i Opgørelsen over den midtsjællanske Banes Driftsudgifter. Det er dog en betydelig Post, den ændrer dog i væsentlig Grad hele det Billede, som den ærede Ordfører har givet.

Den ærede Ordfører kunde ikke erkende, at det var rimeligt, at vi har omregnet Indtægterne fra 1931—1932 til 1932—1933, for det var jo Fremtiden, det kom an paa. Jeg vil dog gaa ud fra, at naar det ærede Medlem lægger Budgettet for en Bane for 1933—1934, saa tager han det sidste Aars Indtægter som Udgangspunkt. Han tør vist ikke i Krisetider som disse, vidende, at Driften er gaaet ned fra 1931—1932 til 1932—1933, lægge sit Budget til Rette paa Grundlag af Indtægten i 1931—1932. Det kan ikke afvises, at naar man skal stille Forholdene op for de tre kommende Aar, maa man gøre det, som Statsbanerne gør, og som alle private sikkert gør, nemlig regne med det sidste Aars Indtægt.

Saa sagde den ærede Ordfører noget, som forbavsede mig, nemlig at Afskrivningen var ikke nogen reel Udgift. Der er skam ikke nogen mere reel Udgift end Afskrivningen. Den findes paa Statens Driftsbudget, dens Bortfald betyder, at der skal skaffes for 310 000 Kr. færre Skatter i dette Land, og den Dag, da Banen nedlægges, er der ingen Grund til at opretholde denne Afskrivning paa 310 000 Kr. Der er ikke nogen mere reel Statsudgift end netop Afskrivningen, som vi aarlig maa betale Skat til Dækning af.

Den ærede Ordfører mente, at jeg følte mig ilde berørt, og det gjorde jeg, det gav jeg Udtryk for, da jeg havde Ordet. Jeg følte mig ilde berørt af, at man virkelig vilde vove her i Landstinget at stille en saadan Budgetberegning op for disse fire Baner som den, der her er Tale om. Det er min aldeles bestemte Opfattelse, at hvis den ærede Ordfører som Privatmand, som Leder af en Virksomhed, ved Opstilling af et Budget som det, han her har opstillet, og med Viden om tidligere Aars Regnskab, derved forledte Trediemand til at sætte Penge til, ja, saa vilde han blive i hvert Tilfælde erstatningspligtig overfor vedkommende Trediemand. Og hvem er Trediemand i dette Tilfælde? Det er i første Række det høje Landsting, som i Tillid til Flertallets Opstilling, i Tillid til, at det drejer sig om en

Bagatel, forpligter Staten til fortsat at drive disse Baner. Og det er i anden Række Befolkningen, der maa betale Gildet.

Jeg har ikke her villet tale om det umoralske i paa Grundlag af en saadan vildledende Budgetopstilling at bibringe Befolkningen langs disse Underskudsbaner det Indtryk, at de paagældende Baner i Virkeligheden klarer sig anstændigt. Det ærede 3die tingvalgte Medlem (J. V. Christensen) havde jo det Indtryk, at det gik meget godt med den midtsjællandske Bane; som den ærede Ordfører nu har forklaret, vilde Staten oven i Købet sætte Penge til, 120 000 Kr. om Aaret, ved at nedlægge den. Jeg kalder det umoralsk at bibringe Befolkningen en saadan Opfattelse, jeg anser det ikke for en god Indledning til, at vi om to Aar paa Grundlag af Regnskabernes haarde Tal skal tale om Banens Nedlæggelse, at man har valgt en Følelse hos den af, at de Underskud, der var, i Virkeligheden er bortelimineret i Landstinget.

Bækgaard: Den højtærede Minister udtalte, at han saa ikke Forbindelsen mellem den Korrigerende af Oplysningerne, jeg gav angaaende Svinetransporten, og saa hans Oplysninger. Ja, der er jo den Forbindelse, at jeg paaviste — og det er absolut rigtigt —, at Oplysningerne er for gamle, og at de ikke passer længere. Det er et Eksempel paa Værdien af de Oplysninger, som er tilvejebragt. Med Hensyn til Personbefordringen, som Ministeren har foreslaaet opgivet, ønsker jeg at fremhæve, at Driften har været opretholdt med meget dyre Tog, og at der kun er taget meget ringe Hensyn til Forbindelsen med de øvrige Baner. Dersom man fik et betydeligt billigere Trafikmiddel, og der blev taget mere Hensyn til Forbindelserne, vilde det sikkert resultere i, at Personbefordringen blev større. Der er en bestemt Samhørighed mellem Person- og Godsbefordring. Tager man Persontrafikken bort, vil det ogsaa komme til at gaa ud over Godstrafikken.

Ordføreren (Stensballe): Den højtærede Minister mente, at jeg ikke havde svaret tilstrækkeligt paa den Kritik, der er fremkommet. Ja, jeg ved ikke andet end, at jeg gjorde mine Bemærkninger om den Maade, Indtægterne er beregnet paa, og naar den højtærede Minister hævder, at man maa tage Budgettet for sidste Aar, vil jeg dertil svare, at naar man har Henvendelser fra Befolkningen, som siger: faar vi Lov til at beholde Banen, skal vi vise i den Tid, der kommer, at vi nok skal bruge